

Христос умря за нас

Ключов стих: „Ако, докато бяхме врагове, се помирихме с Бога чрез смъртта на Неговия Син, то колко повече, след като се помирихме, ще бъдем спасени чрез Неговия живот.“

Римляни 5:10

Избрани стихове:

Римляни 5:6-11

В избрания от нас пасаж от Писанието апостол Павел обяснява, че Бог е показал своята велика любов към нас, „като, докато бяхме още грешници, Христос умря за нас“. (Римляни 5:8). Бог „даде Своя единороден Син“, Исус, който доброволно даде своя съвършен човешки живот като откуп, или цена за изкупление, за цялото човечество. Йоан 3:16,17; Йоан 10:17,18; 1 Тимотей 2:5,6

Ясното разбиране на откупа от тези и други писания ни позволява да разберем много аспекти от Божиите планове и цели. То ни напомня постоянно, че няма дела, които можем или бихме могли да извършим сами, за да спечелим вечен

живот. Апостол Павел заявява: „Защото по благодат сте спасени чрез вяра, и това не е от вас, , а е дар от Бога, не чрез дела, за да не може никой да се похвали.“ Ефесяни 2:8,9

Апостолът също така посочва безпомощното състояние на човечеството и че ние сме „без сила“ да се спасим от греха и смъртта. (Римляни 5:6). Той посочва, че „чрез един човек [Адам] грехът влезе в света, а чрез греха – смъртта; и така смъртта премина върху всички хора.“ (стих 12). Павел допълва, че „заплатата на греха е смърт“, но не вечно мъчение. Римляни 6:23

Докато цялото човечество се намираше в тази безнадеждна ситуация, „Христос умря за нечестивите“ (Римляни 5:6). След това апостолът подчертава, че „ако чрез престъплението на един [съвършения човек, Адам] мнозина умряха, то много повече благодатта на Бога и дарът чрез благодатта на един човек [съвършения човек], Исус Христос, се изляха върху мнозина“ (стих 15). Този незаслужен „дар от Бога е вечен живот чрез Исус Христос, нашия Господ“. Римляни 6:23

Павел ни учи, че помирението с Бога е възможно само чрез вяра в кръвта на жертвата на Исус, „откуп за всички“. Той пише: „Докато бяхме врагове, бяхме помирени с Бога чрез смъртта на

Неговия Син, ... чрез когото сега сме получили помирението.“ – Римляни 5:10,11

С това положение ние сега сме в състояние да получим допълнителното благословение да разберем и оценим, че в настоящия момент има „небесно призвание“, „високо призвание от Бога“ (Евреи 3:1; Филипяни 3:14). Това е достъпно за онези, които с вяра приемат Исус като цена за откупа си и основа за помирението си с Бога; и които освен това посвещават всичкото си, за да вършат волята на Бога. Тези, които са „верни до смърт“, ще получат „венеца на живота“, тоест безсмъртие като духовни същества. Те ще бъдат част от „новия Ерусалим“ и ще съставляват „невестата“ на Божия възлюбен Син. (Откровение 2:10; 21:2,9). Заедно с Христос, своя Глава, те ще служат като „свещеници“, за да помирят човечеството обратно в хармония с Бога в царството. Откровение 20:4,6

Нека даваме „повече усърдие“, за да направим „призванието и избора си сигурни“ (2 Петрово 1:10). Апостол Павел увещава последователите на Господа: „Ако сме деца, то сме и наследници, наследници на Бога и сънаследници на Христос, ако с Него страдаме, за да бъдем и прославени с Него. Защото считам, че страданията на сегашното време не са достойно да се сравняват

с бъдещата слава, която ще се яви в нас”
(Римляни 8:17,18).